

Arrest

nr. 236 832 van 12 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine. U bent geboren in Almaty, Kazachstan. In 1978, toen u drie jaar oud was, verhuisde u met uw gezin van Kazachstan naar Grozny, Tsjetsjenië, waar u woonde tot in 2009. In 2009 diende u in Frankrijk een asielaanvraag in. Deze aanvraag werd geweigerd. De problemen die u aanhaalde in die asielaanvraag hebben volgens uw eigen verklaringen niets te maken met uw huidige problemen. Daarna diende u in Zwitserland en later in Duitsland een verzoek tot internationale bescherming in. Telkens werd u via de Dublin-procedure naar Frankrijk teruggestuurd. In 2014 keerde u vrijwillig terug naar Moskou. Vanuit Moskou ging u uw familie bezoeken in Jejsk, Krasnodarski krai, en de Kaukasus.

In september 2014 ging u naar Oekraïne, waar u één jaar lang verbleef. Na een verblijf in Kazachstan keerde u op 25 december 2015 terug naar Oekraïne, waar u verbleef tot 31 oktober 2016. Op die dag

vertrok u op bezoek naar uw familie in de Kaukasus. Toen u in Grozny bij uw zus R. (...) was, werd u opgebeld door uw zus L. (...) in verband met een oproepingsbrief van de politieafdeling in Nazran, Ingoesjetië. Op 15 november 2016 gaf u gehoor aan deze oproeping. Daar werd u gevraagd over uw verblijf in Oekraïne en u werd beschuldigd steun te verlenen aan de pro-Oekraïense rebellen en het regeringsleger. Zo zou u olie aan hen verkocht hebben. Ze beschuldigden u er eveneens van banden te hebben met extremisten. U werd geslagen en gedurende de rest van die dag vastgehouden. U weigerde namelijk een document te ondertekenen waarin stond dat u als informant voor hen zou werken. Die avond werd u door uw zus R. (...) en haar echtgenoot vrijgekocht voor de som van 1.500.000 roebel.

Daarop vertrok u naar uw neef in Noord-Ossetië, waar u één week verbleef. In die periode werd u wederom door uw zus L. (...) ingelicht over een tweede oproepingsbrief. Daarop besloot u opnieuw naar uw zus T. (...) in Nazran te gaan, waar u ongeveer een maand verbleef. Daarna reisde u naar uw zus M. (...) in Moskou, waar u nog twee weken verbleef tot uw vlucht uit de Russische Federatie.

Met een Italiaans visum verliet u de Russische Federatie per vliegtuig op 14 januari 2017 naar Italië. Omdat u hier een broer heeft kwam u naar België. U arriveerde in België op 15 januari 2017, waar u op 24 januari 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Dit verzoek werd door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op 28/02/2018 afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U tekende hiertegen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 21/09/2018 de beslissing van het CGVS bevestigde.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 18/06/2019 een volgend verzoek in bij de Belgische autoriteiten. U haalt aan dat u nog steeds niet kan terugkeren naar uw land van herkomst. U heeft vernomen dat men nog steeds naar u op zoek is en dat de algemene situatie in uw land niet gestabiliseerd is.

Ter staving van uw volgend verzoek legt u volgende documenten voor: uw internationaal paspoort, uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs, kopies van enkele pagina's uit de paspoorten van uw drie zussen (T. (...), R. (...), L. (...)) en drie door hen geschreven steunbrieven (T. (...): 06/07/2019, R. (...): 09/07/2019, L. (...): 09/07/2019) waarin zij uw problemen bevestigen (per e-mail), een internetartikel getiteld "Personnes originaires du Caucase du Nord en quête d'une protection internationale: appréciation d'Amnesty International"(Amnesty International, 2015), Belgische medische attesten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, observaties van de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken en de neergelegde medische attesten, blijkt immers dat u een beperkte mobiliteit heeft en moeite hebt met lang zitten vanwege rugproblemen (Brucellose-infectie in 2002).

Echter, gelet op de behandeling van volgende verzoeken door het CGVS (de standaardprocedure vereist geen persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS) en in het licht van alle elementen in onderhavig dossier, dient geen bijkomend persoonlijk onderhoud plaats te vinden. Gezien de afwezigheid van de noodzaak tot een persoonlijk onderhoud werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoek tot internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u vreest vervolgd en gefolterd te worden door de overheid op valse beschuldiging van extremisme en de vermelding dat de algemene situatie in uw land niet gestabiliseerd is (DVZ VVIB rubriek 15, 18, 19).

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt (kopies van paspoorten en schriftelijke verklaringen van uw zussen) ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het louter (kopies van) steunbrieven van uw naaste familie betreft, die door hun aard geen enkele objectieve bewijswaarde hebben. Bijgevolg zijn ze op zich niet bij machte om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw relaas.

U legt uw origineel binnenlands paspoort en uw reispaspoort voor, evenals uw rijbewijs. Deze documenten staven uw identiteit en reisweg, gegevens die op zich echter niet betwist worden.

De verwijzing naar een algemeen rapport van Amnesty International uit 2015 is niet dienstig en wijzigt niets aan het voorgaande. Een verzoeker om internationale bescherming moet zijn persoonlijke vrees concreet en aannemelijk maken. Dergelijke algemene verwijzing naar een rapport aangaande de situatie in de Noordelijke Kaukasus, waarin geen enkele melding gemaakt wordt van uw persoonlijke situatie, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Elk verzoek wordt op individuele basis beoordeeld. In casu moet worden opgemerkt dat u de door u aangehaalde concrete feiten en vervolgingsvrees niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarenboven volgt het CGVS de algemene situatie in uw land van herkomst op de voet op. Echter, de beoordeling in het kader van uw eerste verzoek tot internationale met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet, blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Wat betreft de Belgische medische attesten die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat deze medische problemen (Brucellose infectie en de gevolgen daarvan) geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

- “- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel.”*

Verzoeker doet gelden:

“Het Commissariaat-generaal is van mening dat de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn vorig asielaanvraag heeft uiteengezet.

De verzoeker is van mening dat de nieuwe elementen die werden toegevoegd aan zijn asielaanvraag voldoende doorwegen om zijn vermeende ongeloofwaardigheid uit het verleden te herstellen.”

Vervolgens gaat verzoeker in op de motieven omtrent de verklaringen van zijn zussen. Hij voert in dit kader aan:

“De verzoeker wijst vooreerst op het feit dat het voor zijn zussen een groot risico was om de voorgelegde getuigenissen op te stellen want de post wordt gecontroleerd. De zussen R. (...) en L. (...) treden niet in detail aangaande verzoekers problemen uit vrees voor repercussies.

Het CGVS heeft de inhoud van de brieven onzorgvuldig onderzocht en merkt niet op dat er weldegelijk nieuwe elementen aanwezig zijn.

De verzoeker verwijst vooreerst naar de kopie van het paspoort van zijn zus T. (...) waaruit blijkt dat haar propiska aangeeft dat zij woonachtig is in Republiek Ingoesjetië in de stad Nazran, Nuradilova straat 16.

Zij verklaart in haar brief van 06/07/2019 het volgende:

(...)

Uit de brief van T. (...) blijkt dat de ordediensten nog steeds op zoek zijn naar verzoeker. Ze zijn bij haar langs geweest en vroegen informatie en contactgegevens. Ze gingen ook langs bij haar vriendin T.R. (...).T. (...) en haar vriendin werden hierbij door de ordediensten bedreigd.

T. (...) en haar vriendin hebben vervolgens aan de politie meegedeeld dat verzoeker zich nog steeds in Oekraïne bevindt en bij zijn vrouw woont. Ze logen tegen de politie om verzoeker te beschermen. Hij is immers in België op heden en al sinds 2017 van zijn echtgenote gescheiden.

De verzoeker verwijst verder naar de kopie van het paspoort van zijn zus R. (...) waaruit blijkt dat haar propiska aangeeft dat zij woonachtig is in Republiek Tsjetsjenië in de stad Grozny, Pionerskaya straat 87, appartement 84.

Zij verklaart in haar brief van 09/07/2019 het volgende:

(...)

Uit de brief van R. (...) blijkt dat ook dat de ordediensten bij haar thuis zijn geweest op zoek naar verzoeker.

De verzoeker verwijst tenslotte naar de kopie van het paspoort van zijn zus L. (...) waaruit blijkt dat haar propiska aangeeft dat zij woonachtig is in Republiek Tsjetsjenië in de stad Grozny, Mojakovstajastraat 149, appartement 17.

Zij verklaart in haar brief van 09/07/2019 het volgende:

(...)

Uit de brief van L. (...) blijkt dat de verzoeker bij haar is ingeschreven en dat zij op de hoogte is van zijn problemen. Het adres van zijn zus L. (...) staat ook op de oproepingsbrieven die verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek voorlegde alsook op de kopie van zijn intern paspoort.

De zussen van de verzoeker bevestigen dat hij bij hen heeft verbleven, en L. (...) bevestigt dat de verzoeker nog steeds bij haar is ingeschreven. Uit de brieven blijkt dat de autoriteiten nog steeds op zoek zijn naar de verzoeker.

De brieven hebben weldegelijk een bewijswaarde gelet op het feit dat de zussen van verzoeker deze hebben opgesteld met groot risico voor zichzelf. Het is hierdoor dat zij geen details durfden te noteren. Behalve de getuigenis van T. (...), zijn de andere heel beknopt.

De brieven vormen geen loutere bevestiging van de verklaringen van verzoeker tijdens zijn vorige asielaanvraag, maar geven daarentegen aan dat er ook nieuwe feiten plaatsvonden.

Het CGVS heeft de verklaringen echter niet zorgvuldig bekeken en schuift ze terzijde omdat ze opgesteld zijn door de zussen van verzoeker. Het CGVS gaat voorbij aan het feit dat er wel nieuwe elementen aanwezig zijn in het dossier."

Verzoeker gaat voorts in op zijn kwetsbaar profiel. In dit kader stelt hij:

"De verzoeker vraagt geen asiel aan omwille van medische redenen. Hij heeft een medische waardoor hij een kwetsbaar profiel heeft. Dit gegeven heeft een invloed op zijn vrees op vervolging.

Hij liep in 2002 een infectie van brucellose op. Hierdoor heeft hij chronische pijn aan zijn onderrug en benen. Zijn spieren zijn verzwakt en hij kan zeer moeilijk stappen. De verzoeker beweegt zich voort met behulp van een kruk. Door zijn beperkte mobiliteit, heeft hij een kwetsbaar profiel.

De verzoeker diende op datum van 18/06/2019 een volgend verzoek om internationale bescherming in. Gelet op het feit dat het om een volgend verzoek ging, kreeg verzoeker geen plaats in een opvangcentrum. De verzoeker leefde op straat in het Maximiliaanpark. Zijn medische situatie verslechterde en dit werd opgemerkt door de Dokters van de Wereld.

Via hun tussenkomst kreeg verzoeker alsnog een toewijzing naar een opvangplaats. Hieruit volgt dat de verzoeker weldegelijk een kwetsbaar profiel heeft.

De verzoeker verwijst vooreerst naar het medisch dossier van OC Petit Chateau van dd. 18/06/2019:

(...)

De verzoeker verwijst naar een medisch attest opgesteld door Dr. B. S. (...) van 01/08/2019:

(...)

De verzoeker legt nog een tweede attest van Dokters van de Wereld van 19/9/2019 dat het volgende stelt :

(...)

De verzoekers verwijst verder naar een medisch attest van mevrouw H. (...) van 19/09/19 dat het volgende stelt:

(...)

Ondanks dat verzoeker vooreest geen opvang kreeg, werd zijn kwetsbare positie alsnog erkent. Hij kreeg een toewijzing aan het opvangcentrum O/C Mechelen aan de Zwartzustersvest 47 te 2800 Mechelen waar hij tot op heden verblijft.

De verzoeker heeft een kwetsbaar profiel en is beperkt mobiel. Hierdoor is hij een gemakkelijk doelwit voor de autoriteiten, die gebruik zullen maken van zijn kwetsbaarheid.

De bestreden beslissing is stilzwijgend op dit punt. Het CGVS schendt de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoeker voert verder aan dat zich in Tsjetsjenië een aantal mensenrechtenschendingen voordoen. In dit kader betoogt hij:

"De verzoeker kan verder verwijzen naar beschikbare landeninformatie die zijn vrees voor de autoriteiten verder kan staven. Het is zo dat de ordediensten werken in een klimaat van straffeloosheid en geregeld mensenrechtenschendingen begaan. Bovendien is de controle van de staat zeer sterk in Tsjetsjenië alsook in Ingoesjetie.

De autoriteiten zijn nog steeds op zoek naar verzoeker op grond van valse beschuldigingen van extremisme en daarnaast heeft hij ook mishandelingen ondergaan in detentie. Hij werd gedwongen om een bekentenis te tekenen, waarin stond dat hij steun verleende en contacten had met Islamitische extremisten die strijden aan de zijde van Oekraïne tegen Rusland.

Dit blijkt vooreerst uit de COI Focus Veiligheidssituatie Tsjetsjenië van 24/07/2019 toegevoegd aan het administratief dossier:

(...)

Het rapport van S. Gannushkina Chechens in Russia 2014 (stuk 9), bevestigt dat er een grote vrees bij de bevolking heerst om mensenrechtenschendingen te rapporteren en dat de handelingen van de ordediensten arbitrair en corrupt zijn (zie stuk 9 p. 2-3). Gannushkina bevestigt dat alle personen in Tsjetsjenië het risico lopen om het slachtoffer te worden van de onwettige handelswijze van de autoriteiten:

(...)

Het rapport van International Crisis Group Chechnya: The inner abroad dd. 30/06/2015 (zie stuk 10) geeft aan dat de autoriteiten fysiek geweld gebruiken tegenover elke persoon die een conflict heeft met hen of met de elite los van de aard van het conflict:

(...)

Le rapport EASO The situation of Chechens in Russia dd. août 2018 (stuk 11) stelt dat de Russische politie berucht is voor hun machtsmisbruik en dat ze gebruik maken van buitensporig geweld:

(...)

De verzoeker is met zijn kwetsbaar profiel een makkelijk doelwit voor de autoriteiten. Het is verder ook zo dat zijn familieleden en vooral zijn zussen geïntimideerd worden en angstig zijn op precieze informatie te delen. Dit verklaart hun beknopte getuigenissen."

Verzoeker besluit:

"Er zijn weldegelijk nieuwe elementen voorhanden, waar het CGVS geen rekening mee houdt.

Het CGVS heeft de verzoeker niet gehoord, wat hem ook niet in staat stelde om gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen af te leggen aangaande de documenten die hij voorlegt. Het CGVS schendt de zorgvuldigheidsnorm.

Bovendien schuift het CGVS de getuigenissen van zijn zussen zomaar terzijde en gaat voorbij aan het feit dat zij verklaringen afleggen over nieuwe vervolgingsfeiten.

Tenslotte houdt het CGVS geen rekening met het kwetsbaar profiel van verzoeker.

Er zijn weldegelijk nieuwe elementen voorhanden en om de bestreden beslissing minstens te vernietigen."

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Kopie eerste pagina paspoort en propiska van T. (...) en handgeschreven verklaring T (...) dd. 06/07/2019 ;

3. Kopie eerste pagina paspoort en propiska van zijn zus R. (...) en handgeschreven verklaring R. (...) dd. 09/07/2019 ;

4. Kopie eerste pagina paspoort en propiska van zijn zus L. (...) en handgeschreven verklaring L. (...) dd. 09/07/2019 ;

5. Medisch dossier OC Petit Chateau van 18/06/2019 ;

6. Medisch attest opgesteld door Dr. B. S. (...) van 01/08/2019 ;

7. Attest van Dokters van de Wereld van 19/9/2019 ;

8. Medisch attest van mevrouw H. (...) van 19/09/2019 ;

9. S. Gannushkina Chechens in Russia 2014 ;

10. International Crisis Group Chechnya: The inner abroad dd. 30/06/2015 ;

11. EASO The situation of Chechens in Russia dd. augustus 2018".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze

beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing niet op dienstige wijze aanvecht waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, observaties van de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken en de neergelegde medische attesten, blijkt immers dat u een beperkte mobiliteit heeft en moeite hebt met lang zitten vanwege rugproblemen (Brucellose-infectie in 2002).

Echter, gelet op de behandeling van volgende verzoeken door het CGVS (de standaardprocedure vereist geen persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS) en in het licht van alle elementen in onderhavig dossier, dient geen bijkomend persoonlijk onderhoud plaats te vinden. Gezien de afwezigheid van de noodzaak tot een persoonlijk onderhoud werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift wijst op zijn medische problematiek en daarbij aangeeft dat hij een kwetsbaar profiel vertoont, dient immers te worden vastgesteld dat met dit gegeven in het voorgaande uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden en dat verzoeker hiermee geenszins aantoon dat of waarom er met de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden.

Waar verzoeker doet gelden dat het CGVS hem wel had moeten horen en door dit niet te doen de zorgvuldigheidsnorm heeft geschonden, dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker ook in dit betoog niet kan worden gevolgd.

Verzoeker dient in dit kader immers te worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat niet kan worden ingezien welk belang verzoeker erbij heeft om *post factum* op te werpen dat er een persoonlijk onderhoud had moeten plaatsvinden. Uit niets blijkt dat hij het CGVS verzocht om in het kader van zijn huidig, volgend verzoek om internationale bescherming (opnieuw) te worden gehoord. Verder duidt verzoeker niet wat hij tijdens zulk nieuw persoonlijk onderhoud concreet had willen toevoegen of uiteenzetten. Hij geeft slechts op algemene wijze aan dat hij gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen had kunnen en willen afleggen over de neergelegde documenten, zonder daarbij ook maar enige precisering te verstrekken. Bovendien had verzoeker de kans om in dit kader de nodige toevoegingen te doen in het voorliggende verzoekschrift.

3.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°,

2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

Omtrent verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing in het licht van de voormelde bepaling met recht gesteld, en wordt door verzoeker niet betwist:

“Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoek tot internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.”

Mede gelet op het voorgaande wordt in de bestreden beslissing voorts terecht gesteld:

“Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, met name dat u vreest vervolgd en gefolterd te worden door de overheid op valse beschuldiging van extremisme en de vermelding dat de algemene situatie in uw land niet gestabiliseerd is (DVZ VVIB rubriek 15, 18, 19).”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt (kopies van paspoorten en schriftelijke verklaringen van uw zussen) ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het louter (kopies van) steunbrieven van uw naaste familie betreft, die door hun aard geen enkele objectieve bewijswaarde hebben. Bijgevolg zijn ze op zich niet bij machte om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij uitgebreid wijst op de inhoud van de voormelde stukken en poneert dat het voor zijn zussen risicovol was om deze op te stellen, treedt de Raad verweerder bij waar deze terecht stelt dat aan (de inhoud van) de door verzoekers zussen opgestelde, geschreven verklaringen geen bewijswaarde kan worden toegekend. Gelet op hun nauwe familiale band met verzoeker, kan aan de geschreven verklaringen van verzoekers zussen geen objectieve bewijswaarde worden gehecht en kunnen deze de tijdens verzoekers eerdere verzoek om internationale bescherming teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen en vrees geenszins herstellen.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts onverlet waar gesteld wordt:

“U legt uw origineel binnenlands paspoort en uw reispaspoort voor, evenals uw rijbewijs. Deze documenten staven uw identiteit en reisweg, gegevens die op zich echter niet betwist worden.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“De verwijzing naar een algemeen rapport van Amnesty International uit 2015 is niet dienstig en wijzigt niets aan het voorgaande. Een verzoeker om internationale bescherming moet zijn persoonlijke vrees concreet en aannemelijk maken. Dergelijke algemene verwijzing naar een rapport aangaande de situatie in de Noordelijke Kaukasus, waarin geen enkele melding gemaakt wordt van uw persoonlijke situatie, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Elk verzoek wordt op individuele basis beoordeeld. In casu moet worden opgemerkt dat u de door u aangehaalde concrete feiten en vervolgingsvrees niet aannemelijk heeft gemaakt.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij in het verzoekschrift andermaal wijst op algemene informatie, met betrekking tot de situatie en (door de autoriteiten) gepleegde mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië, dient te worden opgemerkt dat uit deze informatie geenszins kan worden afgeleid de situatie aldaar van zulke ernstige aard is dat eenieder die in Tsjetsjenië vertoeft er ingevolge een loutere aanwezigheid in de regio dreigt te worden onderworpen aan geweld of mensenrechtenschendingen. Verder dient te worden herhaald dat verzoekers concrete problemen met en vrees ten aanzien van de Tsjetsjeense autoriteiten reeds tijdens zijn vorig verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden bevonden. Derhalve toont verzoeker niet aan dat hij in de negatieve aandacht zou staan van de Tsjetsjeense autoriteiten en maakt hij niet aannemelijk dat hij in dit kader aan mensenrechtenschendingen zou dreigen te worden blootgesteld. De informatie waarnaar verzoeker verwijst is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Omtrent de algemene situatie in verzoekers land en regio van herkomst, en de beoordeling hiervan in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing op basis van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd:

"Daarenboven volgt het CGVS de algemene situatie in uw land van herkomst op de voet op. Echter, de beoordeling in het kader van uw eerste verzoek tot internationale met betrekking tot de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet, blijft onveranderd volgens de meest recente informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij in het voorliggende verzoekschrift, zoals reeds hoger werd aangehaald, belicht dat er in Tsjetsjenië een aantal mensenrechtenschendingen en geweld voorkomen, onder meer vanwege de autoriteiten, dient te worden opgemerkt dat dit gegeven niet volstaat om te besluiten dat de situatie er zou beantwoorden aan de criteria in het voornoemde artikel. Uit de voorliggende informatie blijkt in dit kader duidelijk dat er sinds 2009 in Tsjetsjenië geen sprake meer is van wijdverbreide en zwaarwegende mensenrechtenschendingen of schendingen van het humanitaire volkerenrecht, dat het geweld dat er nog aanwezig is beperkter in omvang en meer gericht is en dat de situatie er geenszins van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift daarnaast nog de aandacht vestigt op zijn medische problemen en daarbij doet gelden dat hij een kwetsbaar profiel vertoont, dient te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt als volgt:

“Wat betreft de Belgische medische attesten die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat deze medische problemen (Brucellose infectie en de gevolgen daarvan) geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Integendeel, geeft hij expliciet aan dat hij geen internationale bescherming verzoekt omwille van medische redenen. De door verzoeker aangevoerde en aangetoonde medische problematiek wordt te dezen niet betwist. In zoverre verzoeker zou trachten te laten uitschijnen dat hij louter omwille van deze medische problemen internationale bescherming behoeft, dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze medische problemen in zijner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

J. BIEBAUT